

problemer i fællesskab. Når det skal fungere godt, så er det vigtigt, at man har tillid til hinanden, så er det vigtigt, at de erfaringer, som man har fra de enkelte lande, er med.

Jeg er da fuldt ud klar over, at vi ikke kan pålægge den danske kommissær en bestemt holdning, det kan hollænderne heller ikke, men det har en meget stor betydning for sammenhængskraften i EU og for tilliden til, hvad der foregår. Derfor er det vigtigt for os og ikke af nationalistiske årsager.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg har også forsøgt at høre godt efter SF's nye toner. Det, jeg hører, og det vil jeg så bede ordføreren om at bekræfte, var et forsigtigt ja. Man konstaterer, at det konventudspil, der ligger på bordet, er udkastet. Det vil sige, at det tegner til, at den nye traktat kommer til at minde meget om det udkast, der ligger på bordet. Så opstiller man en række ting, som man jo også lægger vægt på, som man ønsker, som det lige blev sagt. Hvis vi altså bevæger os i den omegn, så tyder det på, at SF nu omsider vil mande sig op til at kunne stemme ja til traktaten.

Kl. 13.25

Det kan vel aldrig være sådan for SF, at en mulighed for en dansk undtagelse skal afholde SF fra at sige ja til en traktat. Altså undtagelserne er og bliver jo det danske folks, det er jo ved folkeafstemninger, vi afgør det. At man så opstiller nogle optioner eller nogle muligheder i traktaten for at gennemføre dem på den ene eller den anden måde, er vel ikke det, SF siger skal afholde SF fra at sige ja.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes egentlig, det er fair nok, at SF siger: Vi vil godt vente og se det endelige resultat, før vi tager endelig stilling til det her. Men jeg synes også, det ville være fair, hvis SF sagde: O.k. vi vil så også godt give en melding om, hvad vi mener om det resultat, der ligger nu, altså udkastet til forfatningen, som ligger på bordet nu. Det kan alle vi andre tage stilling til og danne vores holdning til, om vi mener det ene eller det andet. Det må SF også kunne.

Derfor skal mit spørgsmål til fru Anne Grete Holmsgaard være: Hvad mener SF om det resul-

tat, som Giscard d'Estaing har forelagt Det Europæiske Råd?

Så vil jeg også godt sige, at det vil være meget overraskende for mig, hvis det vil være sådan, at SF kunne anbefale det resultat. Tænk på, at det indebærer færre europaparlamentarikere fra Danmark, mindre magt til de små lande, ingen fuld og hel kommissær – det er vi i hvert fald ikke sikre på – en fast EU-præsident, fast udenrigsminister, procedure for, hvordan man kan melde sig ud af samarbejdet på de andres betingelser, sanktionsmulighed over for genstridige lande, kun et lille fremskridt med hensyn til vores eget Europaudvalgs muligheder for at påvirke nærhedsprincippet, en fælles forsvarspolitik, herunder et europæisk militæragentur.

Det er vel ikke noget, SF kan støtte?

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg har fuld respekt for, at SF gerne vil afvente det resultat, man skal tage stilling til. Det gør vi andre sådan set også, men derfor kan man jo godt have en positiv tilgang til det, der er indholdet.

Jeg forstår også, at SF stiller en række forslag, men det, der er det afgørende, er: Hvis nu ikke de forslag bliver gennemført, selv om man stiller dem, er det så ensbetydende med, at så vil man ikke være i stand til at sige ja til traktaten? Det er jo ret afgørende.

Det andet er: Er man ikke bekendt med, at da man lavede Amsterdamtraktaten, lavede man også en tilpasning af forbeholdene til den nye traktattekst?

Sidste spørgsmål vedrører Petersbergopgaverne. Altså hvad er logikken i, at man gerne vil deltage i alle opgaver, der ligger inden for Petersbergopgaverne og dermed det, der er omfattet af forsvarsforbeholdet, og at man så ikke ønsker i givet fald at ophæve det pågældende forbehold? Hvis man ønsker den globale rolle, hvad SF gør, forstår jeg, for EU – ikke bare, havde jeg nær sagt, alene på forsvarsområdet, men er jeg klar over på den brede vifte af udenrigspolitiske instrumenter, man kan spille på: ulandsbistand, kontakter osv. bredt med landene – hvordan kan EU så få den rolle, hvis EU ikke selv er i besiddelse af den nødvendige indflydelse og kapacitet til at kunne løfte de opgaver uden at skulle spørge storebror på den anden side af Atlanten?